

Joi, 9 iunie 2016

P8_TA(2016)0279

O administrație transparentă, eficientă și independentă a Uniunii Europene

Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2016 referitoare la o administrație transparentă, eficientă și independentă a Uniunii Europene (2016/2610(RSP))

(2018/C 086/19)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 298 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, conform căruia dreptul la bună administrare este un drept fundamental,
- având în vedere întrebarea adresată Comisiei privind o administrație transparentă, eficientă și independentă a Uniunii Europene (O-000079/2016 – B8-0705/2016),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind dreptul de procedură administrativă al Uniunii Europene ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 128 alineatul (5), articolul 123 alineatul (2) și articolul 46 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,

1. reamintește că, în rezoluția sa din 15 ianuarie 2013, Parlamentul a solicitat, în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), adoptarea unui regulament al UE privind o administrație transparentă, eficientă și independentă a Uniunii Europene în temeiul articolului 298 din TFUE, dar că, în pofida faptului că rezoluția a fost adoptată cu o majoritate covârșitoare (572 de voturi pentru, 16 împotrivă, 12 abțineri), solicitarea Parlamentului nu a fost urmată de o propunere a Comisiei;

2. invită Comisia să examineze propunerea de regulament anexată;
3. invită Comisia să prezinte o propunere legislativă care să fie inclusă în programul său de lucru pe 2017;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
pentru o administrație transparentă, eficientă și independentă a Uniunii Europene

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 298,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

⁽¹⁾ JO C 440, 30.12.2015, p. 17.

Joi, 9 iunie 2016

întrucât:

- (1) Simultan cu dezvoltarea competențelor Uniunii Europene, cetățenii se confruntă din ce în ce mai mult cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, fără ca drepturile procedurale să le fie întotdeauna protejate în mod corespunzător.
- (2) Într-o Uniune guvernată de statul de drept, este necesar să se asigure definirea, dezvoltarea și respectarea în mod corespunzător a drepturilor și obligațiilor procedurale. Cetățenii au dreptul să se aștepte la un nivel ridicat de transparență, eficiență, soluționare rapidă și reacție din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. Cetățenii au, de asemenea, dreptul de a primi informații adecvate cu privire la posibilitatea de a întreprinde demersuri suplimentare în chestiunea respectivă.
- (3) Actualele norme și principii ale Uniunii în domeniul bunei administrări sunt răspândite într-o gamă largă de surse: drept primar, legislație secundară, jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, instrumente juridice neobligatorii și angajamente unilaterale ale instituțiilor Uniunii.
- (4) În timp, Uniunea a dezvoltat un număr mare de proceduri administrative sectoriale, deopotrivă sub formă de dispoziții obligatorii și de instrumente juridice neobligatorii, fără a ține seama neapărat de coerența generală a sistemului. Această serie complexă de proceduri a dus la existența unor lacune și inconsecvențe în aceste proceduri.
- (5) Faptul că Uniunii îi lipsește un set coerent și cuprinzător de norme codificate de drept administrativ îngreunează înțelegerea de către cetățeni a drepturilor lor administrative în temeiul legislației Uniunii.
- (6) În aprilie 2000, Ombudsmanul European a propus instituțiilor un cod de bună conduită administrativă, având convingerea că acesta ar trebui să se aplice tuturor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.
- (7) În rezoluția sa din 6 septembrie 2001, Parlamentul European a aprobat cu modificări proiectul de cod elaborat de Ombudsmanul European și a solicitat Comisiei să prezinte o propunere de regulament care să cuprindă un cod de bună conduită administrativă întemeiat pe articolul 308 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.
- (8) Actualele coduri de conduită interne adoptate ulterior de diferitele instituții, care sunt bazate în mare parte pe codul de conduită elaborat de Ombudsmanul European, au efecte limitate, diferă unele de altele și nu au caracter obligatoriu.
- (9) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a oferit Uniunii temeiul juridic pentru adoptarea unui regulament privind procedura administrativă. Articolul 298 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că, în îndeplinirea misiunii lor, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt sprijinite de o administrație europeană transparentă, eficientă și independentă. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a atribuit, de asemenea, Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor.
- (10) Titlul V („Drepturile cetățenilor”) din Cartă consacră dreptul la bună administrare la articolul 41, la care se prevede că orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. În plus, Articolul 41 din Cartă indică în mod neexhaustiv unele dintre elementele care intră în definiția dreptului la bună administrare, precum dreptul de a fi ascultat, dreptul oricărei persoane de a avea acces la propriul dosar, dreptul la comunicarea motivelor unei decizii a administrației, posibilitatea de a solicita repararea prejudiciilor cauzate de instituții și de agenții Uniunii în exercitarea funcțiilor lor și drepturile lingvistice.
- (11) O administrație eficientă a Uniunii este esențială pentru interesul public. Un număr excesiv de norme și proceduri, precum și lipsa acestora pot conduce la o administrare defectuoasă, care poate fi generată, de asemenea, de existența unor norme și proceduri contradictorii, incoerente sau neclare.
- (12) Procedurile administrative bine structurate și coerente sprijină atât gestionarea eficientă, cât și asigurarea respectării în mod corespunzător a dreptului la bună administrare, garantat ca principiu general de drept al Uniunii și în temeiul articolului 41 din Cartă.

Joi, 9 iunie 2016

- (13) În rezoluția sa din 15 ianuarie 2013, Parlamentul European a solicitat adoptarea unui regulament privind dreptul european de procedură administrativă, care să garanteze dreptul la bună administrare prin intermediul unei administrații europene transparente, eficiente și independente. Stabilirea unui set comun de norme de procedură administrativă la nivelul instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii ar trebui să sporească securitatea juridică, să acopere lacunele din dreptul Uniunii și, astfel, să contribuie la respectarea statului de drept.
- (14) Scopul prezentului regulament este de a stabili un set de norme de procedură care ar trebui respectate de administrația Uniunii atunci când își desfășoară activitățile administrative. Aceste norme de procedură urmăresc să asigure atât o administrație transparentă, eficientă și independentă, cât și o respectare corespunzătoare a dreptului la bună administrare.
- (15) În conformitate cu articolul 298 din TFUE, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice administrațiilor statelor membre. În plus, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice procedurilor legislative, procedurilor judiciare și procedurilor care duc la adoptarea actelor fără caracter legislativ întemeiate direct pe tratate, a actelor delegate sau a actelor de punere în aplicare.
- (16) Prezentul regulament ar trebui să se aplice administrației Uniunii, fără a aduce atingere altor acte juridice ale Uniunii care prevăd norme specifice de procedură administrativă. Cu toate acestea, procedurile administrative specifice fiecărui sector nu sunt pe deplin coerente și complete. Pentru a asigura coerența globală a activităților administrative ale administrației Uniunii și respectarea deplină a dreptului la bună administrare, actele juridice care prevăd norme specifice de procedură administrativă ar trebui, prin urmare, să fie interpretate în conformitate cu prezentul regulament, iar lacunele pe care acestea le prezintă ar trebui să fie eliminate prin dispozițiile relevante ale prezentului regulament. Prezentul regulament stabilește drepturi și obligații aplicabile în general tuturor procedurilor administrative prevăzute de dreptul Uniunii și, prin urmare, reduce fragmentarea normelor de procedură aplicabile generată de legislația sectorială.
- (17) Normele de procedură administrativă prevăzute de prezentul regulament urmăresc punerea în aplicare a principiilor de bună administrare prevăzute de o largă serie de surse juridice, având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Aceste principii sunt prezentate mai jos, iar formularea acestora ar trebui să constituie o sursă de inspirație pentru interpretarea dispozițiilor prevăzute de prezentul regulament.
- (18) Principiul statului de drept, menționat la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), se află în centrul valorilor Uniunii și reprezintă spiritul acestora. În conformitate cu acest principiu, orice acțiune a Uniunii trebuie să se bazeze pe tratate, în conformitate cu principiul atribuirii competențelor. În plus, ca un corolar al statului de drept, principiul legalității impune ca activitățile administrației Uniunii să fie efectuate în deplină conformitate cu legislația.
- (19) Orice act juridic din dreptul Uniunii trebuie să fie în conformitate cu principiul proporționalității. În acest scop, orice măsură adoptată de administrația Uniunii trebuie să fie adecvată și necesară pentru atingerea obiectivelor urmărite în mod legitim prin măsura în cauză: atunci când se poate opta între mai multe măsuri potențial adecvate, trebuie să se adopte opțiunea cel mai puțin împovărătoare, iar tarifele impuse de administrație nu ar trebui să fie disproporționate în raport cu obiectivele urmărite.
- (20) Dreptul la bună administrare impune ca actele administrative să fie adoptate de administrația Uniunii în temeiul unor proceduri administrative care să garanteze imparțialitatea, corectitudinea și respectarea termenelor.
- (21) Dreptul la bună administrare impune ca orice decizie de a iniția o procedură administrativă să fie notificată părților și să furnizeze informațiile necesare care să le permită acestora să își exercite drepturile în cursul procedurii administrative. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, atunci când interesul public impune acest lucru, administrația poate amâna sau omite notificarea.
- (22) Atunci când procedura administrativă este inițiată la cererea unei părți, dreptul la bună administrare obligă administrația Uniunii să confirme în scris primirea cererii. Confirmarea de primire ar trebui să furnizeze informațiile necesare care să îi permită părții să își exercite dreptul la apărare în cursul procedurii administrative. Cu toate acestea, administrația Uniunii ar trebui să aibă dreptul de a refuza solicitările abuzive sau inutile, întrucât acestea ar putea periclita eficiența administrativă.

Joi, 9 iunie 2016

- (23) În scopuri de securitate juridică, o procedură administrativă ar trebui inițiată într-un termen rezonabil după producerea evenimentului. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să cuprindă dispoziții privind un termen de prescripție.
- (24) Dreptul la bună administrare impune administrației Uniunii să exercite obligația de diligență, potrivit căreia administrația trebuie să stabilească și să analizeze cu atenție și în mod imparțial toate elementele de fapt și de drept ale unei cauze, ținând seama de toate interesele relevante în fiecare etapă a procedurii. În acest scop, administrația Uniunii ar trebui să fie abilitată să examineze probele părților, martorilor și experților, să solicite documente și evidențe și să efectueze vizite sau inspecții. Atunci când alege experți, administrația Uniunii ar trebui să se asigure că aceștia sunt competenți din punct de vedere tehnic și că nu se află în conflict de interese.
- (25) În cursul anchetei realizate de administrația Uniunii, părțile ar trebui să aibă obligația de a coopera, sprijinind administrația în stabilirea faptelor și circumstanțelor specifice cauzei. Atunci când solicită părților să coopereze, administrația Uniunii ar trebui să le acorde acestora un termen rezonabil pentru a răspunde și să le reamintească dreptul de a nu se autoincrimina în cazul în care procedura administrativă poate duce la impunerea unei sancțiuni.
- (26) Dreptul de a fi tratat în mod imparțial de administrația Uniunii este un corolar al dreptului fundamental la bună administrare și presupune că membrii personalului sunt obligați să se abțină de la a lua parte la o procedură administrativă în cazul în care au, direct sau indirect, un interes personal, mai ales interese familiale sau financiare de natură a le afecta imparțialitatea.
- (27) Dreptul la bună administrare ar putea impune ca, în anumite circumstanțe, administrația să efectueze inspecții, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a îndeplini o obligație sau pentru a realiza un obiectiv în temeiul dreptului Uniunii. Pentru a se garanta drepturile părților, inspecțiile respective ar trebui să respecte anumite condiții și proceduri.
- (28) Dreptul de a fi ascultat ar trebui respectat în cadrul tuturor procedurilor inițiate împotriva unei persoane și care sunt susceptibile de a se încheia într-un mod care va afecta negativ persoana respectivă. Acest drept nu ar trebui exclus sau limitat prin nicio măsură legislativă. Dreptul de a fi ascultat impune ca persoanei în cauză să i se transmită o prezentare completă și exactă a revendicărilor sau obiecțiilor ridicate și să i se ofere posibilitatea de a formula observații cu privire la adevărul și relevanța faptelor și la documentele utilizate.
- (29) Dreptul la bună administrare include dreptul unei părți la procedura administrativă de a avea acces la propriul dosar, ceea ce constituie, de asemenea, o condiție esențială pentru a putea beneficia de dreptul de a fi ascultat. În cazul în care protejarea intereselor legitime legate de confidențialitate și de secretul profesional și comercial nu permite accesul deplin la un dosar, părții respective ar trebui să i se furnizeze cel puțin un rezumat adecvat al conținutului dosarului. Pentru a facilita accesul la dosarele proprii și a asigura astfel gestionarea transparentă a informațiilor, administrația Uniunii ar trebui să țină evidența corespondenței primite și a celei trimise, a documentelor primite și a măsurilor pe care le adoptă și să întocmească un index al dosarelor aflate în evidență.
- (30) Administrația Uniunii ar trebui să adopte acte administrative într-un termen rezonabil. O administrație lentă se traduce printr-o administrare defectuoasă. Orice întârziere în adoptarea unui act administrativ ar trebui să fie justificată, iar părții la procedura administrativă ar trebui să i se notifice în mod corespunzător acest lucru și să i se furnizeze o estimare a datei preconizate pentru adoptarea actului administrativ.
- (31) Dreptul la bună administrare obligă administrația Uniunii să precizeze motivele pe care se întemeiază actele sale administrative. Expunerea de motive ar trebui să indice temeiul juridic al actului, situația de ansamblu care a condus la adoptarea acestuia și obiectivele generale pe care este destinat să le atingă. Această ar trebui să comunice în mod clar și neechivoc raționamentul autorității competente care a adoptat actul, în așa fel încât să permită părților interesate să decidă dacă doresc să își apere drepturile prin intermediul unei cereri de control jurisdicțional.
- (32) În conformitate cu dreptul la o cale de atac eficientă, nici Uniunea, nici statele membre nu pot face imposibilă în practică sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de legislația Uniunii. În schimb, acestea sunt obligate să garanteze o protecție judiciară reală și eficace și le este interzis să aplice norme sau proceduri care ar putea împiedica, chiar și temporar, ca dreptul Uniunii să producă efecte depline.

Joi, 9 iunie 2016

- (33) Pentru a facilita exercitarea dreptului la o cale de atac eficientă, administrația Uniunii ar trebui să indice în actele sale administrative căile de atac care stau la dispoziția părților ale căror drepturi și interese sunt afectate de actele respective. Pe lângă posibilitatea de a iniția acțiuni în instanță sau de a depune o plângere la Ombudsmanul European, părții ar trebui să i se acorde dreptul de a solicita o reexaminare administrativă și ar trebui să i se comunice informații privind procedura și termenul pentru depunerea unei astfel de cereri.
- (34) Cererea de reexaminare administrativă nu aduce atingere dreptului pe care îl are partea la o cale de atac. În scopuri legate de termenul pentru prezentarea unei cereri de control jurisdicțional, un act administrativ este considerat definitiv dacă partea nu depune o cerere de reexaminare administrativă în termenul respectiv sau, dacă partea prezintă o cerere de reexaminare administrativă, actul administrativ definitiv este actul care încheie reexaminarea administrativă.
- (35) În conformitate cu principiul transparenței și cu principiul securității juridice, părțile la o procedură administrativă ar trebui să aibă posibilitatea de a înțelege în mod clar drepturile și obligațiile proprii care decurg dintr-un act administrativ care le este adresat. În acest scop, administrația Uniunii ar trebui să se asigure că actele sale administrative sunt redactate într-un limbaj clar, simplu și ușor de înțeles și că produc efecte de la data notificării către părți. În îndeplinirea acestei obligații este necesar ca administrația Uniunii să utilizeze în mod adecvat tehnologiile informației și comunicațiilor și să se adapteze la dezvoltarea acestora.
- (36) În scopul transparenței și al eficienței administrative, administrația Uniunii ar trebui să se asigure că erorile materiale, erorile de calcul sau erorile similare prezente în actele sale administrative sunt corectate de către autoritatea competentă.
- (37) Ca un corolar al statului de drept, principiul legalității obligă administrația Uniunii să rectifice sau să retragă actele administrative care nu sunt legale. Cu toate acestea, având în vedere că orice rectificare sau orice retragere a unui act administrativ poate intra în conflict cu protecția încrederii legitime și cu principiul securității juridice, administrația Uniunii ar trebui să evalueze cu atenție și cu imparțialitate efectele rectificării sau retragerii asupra celorlalte părți și să includă concluziile unei astfel de evaluări printre motivele rectificării sau retragerii actului.
- (38) Cetățenii Uniunii au dreptul de a se adresa în scris instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în una dintre limbile tratatelor și de a primi răspuns în aceeași limbă. Administrația Uniunii ar trebui să respecte drepturile lingvistice ale părților, asigurând desfășurarea procedurii administrative în una dintre limbile tratatelor, aleasă de partea respectivă. În cazul unei proceduri administrative inițiate de administrația Uniunii, prima notificare ar trebui să fie redactată în una dintre limbile tratatului care corespunde statului membru în care se află partea.
- (39) Principiul transparenței și cel al dreptului de acces la documente au o importanță deosebită în cadrul unei proceduri administrative, fără a aduce atingere actelor legislative adoptate în temeiul articolului 15 alineatul (3) din TFUE. Orice limitare a principiilor respective ar trebui să fie interpretată în mod restrictiv, pentru a fi în conformitate cu criteriile enunțate la articolul 52 alineatul (1) din Cartă și, prin urmare, ar trebui să fie prevăzută de lege și ar trebui să respecte substanța acestor drepturi și libertăți și să se supună principiului proporționalității.
- (40) Dreptul la protecția datelor cu caracter personal presupune faptul că, fără a aduce atingere actelor legislative adoptate în temeiul articolului 16 din TFUE, datele utilizate de administrația Uniunii ar trebui să fie exacte, actualizate și înregistrate conform legii.
- (41) Principiul protecției încrederii legitime decurge din principiul statului de drept și presupune că acțiunile organelor publice nu ar trebui să afecteze drepturile dobândite și situațiile juridice definitive, cu excepția cazului în care acest lucru este imperativ necesar în interesul public. Încrederea legitimă ar trebui luată în considerare în mod corespunzător atunci când un act administrativ este rectificat sau retras.
- (42) Principiul securității juridice impune ca normele Uniunii să fie clare și precise. Acest principiu urmărește să garanteze previzibilitatea situațiilor și a raporturilor juridice cărora li se aplică dreptul Uniunii, în sensul că persoanele ar trebui să aibă posibilitatea de a-și cunoaște în mod neechivoc drepturile și obligațiile și de a putea

Joi, 9 iunie 2016

acționa în consecință. În conformitate cu principiul securității juridice, nu ar trebui adoptate măsuri retroactive, cu excepția unor circumstanțe justificate din punct de vedere juridic.

- (43) Pentru a asigura coerența globală a activităților administrative ale administrației Uniunii, actele administrative cu domeniu de aplicare general ar trebui să respecte principiile bunei administrări menționate în prezentul regulament.
- (44) În interpretarea prezentului regulament, ar trebui să se țină seama în special de egalitatea de tratament și de nediscriminare, care se aplică activităților administrative ca un corolar important al principiului statului de drept și al principiilor unei administrații europene eficiente și independente,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și obiectivul

- (1) Prezentul regulament stabilește normele procedurale care reglementează activitățile administrative ale administrației Uniunii.
- (2) Obiectivul prezentului regulament este de a garanta dreptul la bună administrare consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin intermediul unei administrații transparente, eficiente și independente.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică activităților administrative ale instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică activităților administrației Uniunii în cursul:
- (a) procedurilor legislative;
 - (b) procedurilor judiciare;
 - (c) procedurilor care duc la adoptarea actelor fără caracter legislativ întemeiate direct pe tratate, a actelor delegate sau a actelor de punere în aplicare.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică administrației statelor membre.

Articolul 3

Relația dintre prezentul regulament și alte acte juridice ale Uniunii

Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor acte juridice ale Uniunii care prevăd norme specifice de procedură administrativă. Prezentul regulament completează astfel de acte juridice ale Uniunii, care se interpretează în conformitate cu dispozițiile relevante prevăzute de acesta.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

- (a) „administrația Uniunii” înseamnă administrația instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene;

Joi, 9 iunie 2016

- (b) „activități administrative” înseamnă activități desfășurate de administrația Uniunii pentru punerea în aplicare a legislației Uniunii, cu excepția procedurilor menționate la articolul 2 alineatul (2);
- (c) „procedură administrativă” înseamnă procesul prin care administrația Uniunii elaborează, adoptă, pune în aplicare acte administrative și asigură respectarea acestora;
- (d) „membru al personalului” înseamnă funcționar în sensul articolului 1a din Statutul funcționarilor și agent în sensul articolului 1 liniuțele 1-3 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene;
- (e) „autoritate competentă” înseamnă instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii sau o entitate care face parte din acestea ori titularul unui post în administrația Uniunii, care, conform legislației aplicabile, răspunde de procedura administrativă;
- (f) „parte” înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei situație juridică poate fi afectată de rezultatul unei proceduri administrative.

CAPITOLUL II

INIȚIEREA PROCEDURII ADMINISTRATIVE

Articolul 5

Inițierea procedurii administrative

Procedurile administrative pot fi inițiate de administrația Uniunii din proprie inițiativă sau la cererea unei părți.

Articolul 6

Inițierea de către administrația Uniunii

- (1) Procedurile administrative pot fi inițiate de administrația Uniunii din proprie inițiativă, în temeiul unei decizii a autorității competente. Înainte de a lua decizia de a iniția procedura, autoritatea competentă examinează circumstanțele specifice cauzei.
- (2) Decizia de a iniția o procedură administrativă este notificată părților. Nu se face publică decizia înainte de notificare.
- (3) Notificarea poate fi amânată sau omisă numai atunci când acest lucru este strict necesar în interesul public. Decizia de a amâna sau de a omite notificarea se justifică în mod corespunzător.
- (4) În decizia de a iniția o procedură administrativă se precizează:
 - (a) un număr de referință și data;
 - (b) obiectul și scopul procedurii;
 - (c) descrierea principalelor etape ale procedurii;
 - (d) numele și datele de contact ale membrului personalului responsabil;
 - (e) autoritatea competentă;
 - (f) termenul pentru adoptarea actului administrativ și consecințele neadoptării actului administrativ în termenul respectiv;
 - (g) căile de atac disponibile;
 - (h) adresa site-ului web menționat la articolul 28, în cazul în care există un astfel de site web.

Joi, 9 iunie 2016

(5) Decizia de a iniția o procedură administrativă se elaborează în limbile tratatelor care corespund statelor membre în care se află părțile.

(6) O procedură administrativă se inițiază într-un termen rezonabil după producerea evenimentului considerat a fi la baza procedurii. Aceasta nu se inițiază în niciun caz mai târziu de zece ani de la data producerii acestui eveniment.

Articolul 7

Inițierea la cerere

(1) Procedurile administrative pot fi inițiate de către o parte.

(2) Cererile nu fac obiectul unor cerințe formale inutile. Acestea indică în mod clar numele părții, o adresă pentru notificare, obiectul cererii, faptele relevante și motivele cererii, data și locul, precum și autoritatea competentă căreia îi sunt adresate. Acestea se depun în scris, fie pe suport de hârtie, fie prin mijloace electronice. Ele sunt redactate în una dintre limbile tratatelor.

(3) Primirea cererilor se confirmă în scris. Confirmarea de primire se elaborează în limba în care este redactată cererea și indică:

(a) un număr de referință și data;

(b) data primirii cererii;

(c) o descriere a principalelor etape ale procedurii;

(d) numele și datele de contact ale membrului personalului responsabil;

(e) termenul pentru adoptarea actului administrativ și consecințele neadoptării actului administrativ în termenul respectiv;

(f) adresa site-ului web menționat la articolul 28, în cazul în care există un astfel de site web.

(4) În cazul în care o cerere nu îndeplinește una sau mai multe dintre cerințele stabilite la alineatul (2), confirmarea de primire indică un termen rezonabil pentru îndreptarea erorii sau pentru prezentarea unui document lipsă. Cererile inutile sau vădit nefondate pot fi respinse ca inadmisibile prin intermediul unei confirmări de primire motivate succint. Nu se trimit confirmări de primire în cazul în care același solicitant prezintă în mod abuziv cereri succesive.

(5) În cazul în care cererea este adresată unei autorități care nu deține competența de a o trata, această autoritate o transmite autorității competente și indică în confirmarea de primire autoritatea competentă căreia i-a fost transmisă cererea sau faptul că subiectul nu se încadrează în domeniul de competență al administrației Uniunii.

(6) În cazul în care autoritatea competentă inițiază o procedură administrativă, se aplică, după caz, articolul 6 alineatele (2)-(4).

CAPITOLUL III

GESTIONAREA PROCEDURII ADMINISTRATIVE

Articolul 8

Drepturi procedurale

Părțile au următoarele drepturi legate de gestionarea procedurii:

(a) să primească toate informațiile relevante referitoare la procedură formulate clar și ușor de înțeles;

(b) să comunice și să îndeplinească, atunci când acest lucru este posibil și după caz, toate formalitățile procedurale la distanță și prin mijloace electronice;

Joi, 9 iunie 2016

- (c) să utilizeze oricare dintre limbile tratatelor și să primească răspuns în limba tratatelor pe care au ales-o;
- (d) să fie notificate cu privire la toate etapele procedurii și la deciziile care ar putea să le afecteze;
- (e) să fie reprezentate de un avocat sau de o altă persoană aleasă de ele;
- (f) să plătească numai tarife care sunt rezonabile și proporționale cu costul procedurii în cauză.

Articolul 9

Obligația de a desfășura investigații cu atenție și în mod imparțial

- (1) Autoritatea competentă investighează cazul cu atenție și în mod imparțial. Aceasta ia în considerare toți factorii relevanți și colectează toate informațiile necesare pentru a adopta o decizie.
- (2) În scopul de a colecta informațiile necesare, autoritatea competentă poate, după caz:
 - (a) să examineze probele părților, martorilor și experților;
 - (b) să solicite documente și evidențe;
 - (c) să efectueze vizite sau inspecții.
- (3) Părțile pot prezenta probe pe care le consideră adecvate.

Articolul 10

Obligația de a coopera

- (1) Părțile acordă asistență autorității competente la stabilirea faptelor și circumstanțelor specifice cauzei.
- (2) Părților li se acordă un termen rezonabil pentru a răspunde la cererile de cooperare, ținând seama de lungimea și complexitatea cererii și de cerințele investigației.
- (3) În cazul în care procedura administrativă poate duce la impunerea unei sancțiuni, părților li se reamintește dreptul de a nu se autoincrimina.

Articolul 11

Martori și experți

La inițiativa autorității competente sau la propunerea părților pot fi audiați martori și experți. Atunci când alege experți, autoritatea competentă se asigură că aceștia sunt competenți din punct de vedere tehnic și că nu se află în conflict de interese.

Articolul 12

Inspecții

- (1) În cazul în care un act legislativ al Uniunii stabilește competența de a efectua inspecții și în cazul în care acest lucru este necesar pentru a îndeplini o obligație sau pentru atingerea unui obiectiv în temeiul dreptului Uniunii, se pot efectua inspecții.
- (2) Inspecțiile se efectuează în conformitate cu specificațiile și în limitele prevăzute de actul prin care se dispune sau se autorizează inspecția în ceea ce privește măsurile care pot fi adoptate și clădirile care pot fi percheziționate. Inspectorii își exercită competențele numai după prezentarea unei autorizații scrise care le atestă identitatea și poziția.
- (3) Autoritatea responsabilă de inspecție transmite o notificare părții supuse inspecției cu privire la data și ora de începere a respectivei inspecții. Partea respectivă are dreptul de a fi prezentă în timpul inspecției și de a-și exprima opinii și a pune întrebări legate de inspecție. Autoritatea responsabilă de inspecție poate întârzia sau omite o astfel de notificare din motive justificate în mod corespunzător, în cazul în care acest lucru este strict necesar în interesul public.

Joi, 9 iunie 2016

- (4) În cursul inspecției, părțile prezente sunt informate în măsura posibilului cu privire la obiectul și scopul inspecției, precum și la procedura și normele care reglementează inspecția și la măsurile subsecvente și posibilele consecințe ale inspecției. Inspecția se efectuează fără a cauza inconveniente nejustificate obiectului inspecției sau persoanei care îl deține.
- (5) Inspectorii întocmesc fără întârziere un raport al inspecției în care se prezintă pe scurt contribuția inspecției la realizarea obiectivului investigației și se consemnează principalele observații formulate. Autoritatea responsabilă de inspecție trimite o copie a acestui raport al inspecției părților care au dreptul să fie prezente în timpul inspecției.
- (6) Autoritatea responsabilă de inspecție pregătește și desfășoară inspecția în strânsă cooperare cu autoritățile competente ale statului membru în care are loc inspecția, cu excepția cazului în care statul membru însuși este supus inspecției sau când acest lucru ar pune în pericol scopul inspecției.
- (7) La efectuarea unei inspecții, precum și atunci când se elaborează un raport al inspecției, autoritatea responsabilă de inspecție ia în considerare toate cerințele procedurale prevăzute de legislația națională a statului membru în cauză, care indică dovezile admisibile în cadrul procedurilor administrative sau judiciare ale statului membru în care se prevede să se utilizeze raportul de inspecție.

Articolul 13

Conflictul de interese

- (1) Un membru al personalului nu ia parte la o procedură administrativă în care are, direct sau indirect, un interes personal, inclusiv, în special, orice interes familial sau financiar de natură să îi afecteze imparțialitatea.
- (2) Orice conflict de interese este comunicat de către respectivul membru al personalului autorității competente, care ia decizia de a exclude respectiva persoană de la procedura administrativă, având în vedere circumstanțele specifice cauzei.
- (3) Oricare dintre părți poate solicita excluderea unui membru al personalului de la participarea la o procedură administrativă din motivul unui conflict de interese. În acest sens se adresează în scris o cerere motivată autorității competente, care ia o decizie după audierea respectivului membru al personalului.

Articolul 14

Dreptul de a fi ascultat

- (1) Părțile au dreptul de a fi ascultate înainte de adoptarea oricărei măsuri individuale care le-ar putea afecta negativ.
- (2) Părțile primesc informații suficiente și au suficient timp pentru a-și pregăti apărarea.
- (3) Părțile beneficiază de posibilitatea de a-și exprima opiniile în scris sau oral, dacă este necesar, sau, dacă aleg acest lucru, cu asistența unei persoane alese de acestea.

Articolul 15

Dreptul de acces la dosar

- (1) Părților în cauză li se acordă acces deplin la dosar, cu respectarea intereselor legitime legate de confidențialitate și de secretul profesional și comercial. Orice limitare a acestui drept se justifică în mod corespunzător.
- (2) În cazul în care nu se poate acorda acces deplin la întregul dosar, părților li se oferă un rezumat corespunzător al conținutului acestor documente.

Articolul 16

Obligația de a ține evidența

- (1) Pentru fiecare dosar, administrația Uniunii ține evidența corespondenței primite și a celei trimise, a documentelor primite și a măsurilor pe care le adoptă. Aceasta întocmește un index al dosarelor pe care le deține.
- (2) Evidențele se păstrează cu respectarea deplină a dreptului la protecția datelor cu caracter personal.

Joi, 9 iunie 2016

Articolul 17

Termene

(1) Actele administrative sunt adoptate și procedurile administrative sunt încheiate în termen rezonabil și fără întârzieri nejustificate. Termenul pentru adoptarea unui act administrativ nu trebuie să depășească trei luni de la:

- (a) data notificării deciziei de inițiere a procedurii administrative, dacă aceasta a fost inițiată de administrația Uniunii sau
- (b) data de confirmare a primirii cererii, în cazul în care procedura administrativă a fost inițiată la cerere.

(2) În cazul în care niciun act administrativ nu poate fi adoptat în termenul stabilit, părțile în cauză sunt informate cu privire la aceasta și cu privire la motivele care justifică întârzierea și li se furnizează o estimare a datei preconizate de adoptare a actului administrativ. La cerere, autoritatea competentă răspunde la întrebările referitoare la progresele realizate în ceea ce privește examinarea chestiunii.

(3) În cazul în care administrația Uniunii nu confirmă primirea cererii în termen de trei luni, se consideră că cererea a fost respinsă.

(4) Termenele se calculează în conformitate cu Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului ⁽¹⁾.

CAPITOLUL IV

ÎNCHEIEREA PROCEDURII ADMINISTRATIVE

Articolul 18

Forma actelor administrative

Actele administrative sunt prezentate în scris și sunt semnate de autoritatea competentă. Ele sunt elaborate în scris și au o formulare clară, simplă și ușor de înțeles.

Articolul 19

Obligația de motivare

(1) Actele administrative prezintă în mod clar motivele pe care se întemeiază.

(2) În actele administrative se precizează temeiul juridic al acestora, faptele relevante, precum și modul în care diferitele interese relevante au fost luate în considerare.

(3) Actele administrative conțin o expunere de motive individuală care este relevantă pentru situația părților. În cazul în care acest lucru nu este posibil din cauza faptului că există numeroase persoane în cauză, este suficientă o expunere de motive generală. În acest caz, oricărei părți care solicită acest lucru în mod expres i se oferă totuși o expunere de motive individuală.

Articolul 20

Căi de atac

(1) În actele administrative se precizează în mod clar că este posibilă o reexaminare administrativă.

(2) Părțile au dreptul de a solicita o reexaminare administrativă a actelor administrative care aduc atingere drepturilor și intereselor proprii. Cererile de reexaminare administrativă se prezintă autorității ierarhice superioare, iar în cazul în care acest lucru nu este posibil, aceleași autorități care a adoptat actul administrativ.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/1971 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

Joi, 9 iunie 2016

(3) Actele administrative prezintă procedura care trebuie urmată pentru depunerea unei cereri de reexaminare administrativă și precizează numele și adresa administrativă ale autorității competente sau ale membrului personalului responsabil căruia (căreia) trebuie să i se transmită cererea de reexaminare. În actele administrative se precizează, de asemenea, termenul de depunere a acestor cereri. În cazul în care nu se depune nicio cerere în termenul respectiv, actul administrativ se consideră definitiv.

(4) Actele administrative menționează în mod clar, atunci când legislația Uniunii prevede acest lucru, posibilitatea de a iniția proceduri judiciare sau de a depune o plângere la Ombudsmanul European.

Articolul 21

Notificarea actelor administrative

Actele administrative care afectează drepturile și interesele părților sunt notificate în scris persoanelor în cauză de îndată ce sunt adoptate. Actele administrative produc efecte pentru o parte de la data notificării către partea respectivă.

CAPITOLUL V

RECTIFICAREA ȘI RETRAGEREA ACTELOR

Articolul 22

Corectarea erorilor prezente în actele administrative

(1) Erorile de redactare, de calcul sau cele similare sunt corectate de autoritatea competentă din proprie inițiativă sau în urma unei solicitări a părții în cauză.

(2) Părțile sunt informate înainte de efectuarea oricărei corectări, iar corectarea produce efecte de la data notificării. În cazul în care acest lucru nu este posibil din cauza numărului mare de părți interesate, se iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate părțile sunt informate fără întârzieri nejustificate.

Articolul 23

Rectificarea sau retragerea actelor administrative care afectează în mod negativ o parte

(1) Autoritatea competentă rectifică sau retrage, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri din partea părții interesate, un act administrativ care nu este în conformitate cu legislația și care afectează în mod negativ o parte. Rectificarea sau retragerea au efect retroactiv.

(2) Autoritatea competentă rectifică sau retrage, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri din partea părții interesate, un act administrativ care este în conformitate cu legislația și care afectează în mod negativ o parte dacă motivele care au condus la adoptarea respectivului act nu mai există. Rectificarea sau retragerea nu au efect retroactiv.

(3) Rectificarea sau retragerea produc efecte de la data notificării către partea respectivă.

(4) În cazul în care un act administrativ afectează în mod negativ una dintre părți și este, în același timp, benefic pentru alte părți, se realizează o evaluare a impactului posibil asupra tuturor părților, iar concluziile acestora sunt incluse printre motivele de rectificare sau de retragere a actului.

Articolul 24

Rectificarea sau retragerea actelor administrative care sunt benefice pentru o parte

(1) Autoritatea competentă rectifică sau retrage, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri din partea altei părți, un act administrativ care nu este în conformitate cu legislația și care este benefic pentru una dintre părți.

(2) Se ține seama în mod corespunzător de consecințele rectificării sau retragerii asupra unor părți care ar putea să se aștepte în mod legitim ca actul să fie în conformitate cu legislația. În cazul în care aceste părți ar suporta pierderi cauzate de încrederea în legalitatea deciziei, autoritatea competentă apreciază dacă aceste părți au dreptul la despăgubiri.

Joi, 9 iunie 2016

(3) Rectificarea sau retragerea au efect retroactiv numai în cazul în care se realizează într-un termen rezonabil. În cazul în care una dintre părți s-ar putea aștepta în mod legitim ca actul să fie în conformitate cu legislația și a susținut că acesta ar trebui să fie menținut, rectificarea sau retragerea nu au efect retroactiv pentru partea respectivă.

(4) Autoritatea competentă poate rectifica sau retrage, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri din partea altei părți, un act administrativ care este în conformitate cu legislația și care este benefic pentru una dintre părți dacă motivele care au condus la adoptarea actului respectiv nu mai există. Se ține seama în mod corespunzător de așteptările legitime ale altor părți.

(5) Rectificarea sau retragerea produc efecte de la data notificării către partea respectivă.

Articolul 25

Gestionarea corectărilor erorilor, a rectificărilor și a retragerilor

Dispozițiile relevante din capitolele III, IV și VI din prezentul regulament se aplică, de asemenea, corectării erorilor, rectificării sau retragerii actelor administrative.

CAPITOLUL VI

ACTE ADMINISTRATIVE CU APLICABILITATE GENERALĂ

Articolul 26

Respectarea drepturilor procedurale

Actele administrative cu aplicabilitate generală adoptate de administrația Uniunii respectă drepturile procedurale prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 27

Temeiul juridic, expunerea de motive și publicarea

(1) Actele administrative cu aplicabilitate generală adoptate de administrația Uniunii își precizează temeiul juridic și prezintă în mod clar motivele pe care se întemeiază.

(2) Acestea intră în vigoare de la data publicării prin mijloace direct accesibile persoanelor în cauză.

CAPITOLUL VII

INFORMAȚII ȘI DIPOZIȚII FINALE

Articolul 28

Informații online cu privire la normele privind procedurile administrative

(1) Administrația Uniunii promovează pe un site internet specific furnizarea de informații online actualizate referitoare la procedurile administrative existente, ori de câte ori acest lucru este posibil și rezonabil. Se acordă prioritate procedurilor de depunere a cererilor.

(2) Informațiile online includ:

- (a) o legătură către legislația aplicabilă;
- (b) o explicație succintă a principalelor cerințe juridice și a interpretării administrative a acestora;
- (c) o descriere a principalelor etape ale procedurii;
- (d) indicarea autorității competente să adopte actul final;

Joi, 9 iunie 2016

- (e) indicarea termenului pentru adoptarea actului;
 - (f) indicarea căilor de atac disponibile;
 - (g) o legătură către formulare-tip care ar putea fi utilizate de către părți pentru a comunica cu administrația Uniunii în cadrul procedurii.
- (3) Informațiile online menționate la alineatul (2) sunt prezentate într-un mod clar și simplu. Accesul la aceste informații este gratuit.

Articolul 29

Evaluare

Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a funcționării prezentului regulament până la [xx ani de la data intrării în vigoare].

Articolul 30

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele
